

Práce zkoumá obraz novináře, který se zobrazuje v konkrétním korpusu textů – článků z Výstřižkového archivu Ministerstva zahraničních věcí, časově vymezeným obdobím tzv. „první republiky.“ Metodicky práce vychází z konceptu interpretativní komunity Stanleyho Fische, přičemž interpretativní komunitou se primárně myslí autoři článků ze sledovaného korpusu. Způsob, jímž konstruují obraz vlastního povolání, se tak zpětně stává konstitutivním – napomáhá vlastní identifikaci novináře i vymezování hranic, co je přípustné, a co nikoli. Ze samotných článků vzešlý autoportrét má tudíž rysy ideálního typu – nikoli pouze kladného vzoru, nýbrž souboru charakteristik, které sami novináři vložili do vlastní představy o své profesi. Hlavní znaky tohoto ideálního typu se v průběhu sledovaného období a napříč pestrým spektrem periodik proměňovaly jen velmi málo, přestože v konkrétních kauzách se interpretace jednotlivých novinářů liší. Práce se tedy zaměřuje na obecné a sdílené rysy tohoto autoportrétu, které dokládá konkrétními příklady jednotlivých článků.

Mezi nejdůležitější z oněch sdílených rysů patří vědomí novinářovy moci a z toho plynoucí zodpovědnosti, jeho vztah k pravdě, nezávislosti, času a společnosti.